

Un pas explosiu per superar el sostre

Expo suau, difícil de protegir

40m

6a

IV+

R1

Bastant vertical i amb molt bona presa

V

V

45m

IV

Entrada original

NO!!

IV+

Placa inclinada, bolets!!

V

Pic de la Colomina - Sector Can Sat Mireia (6a, 85 m)
Primera ascensió:
J.V. Ponce, Aketza i J. Plasencia
Material:
8 cintes exprés i algun friend mitjà opcional

La zona de la Colomina ofereix forces alternatives per poder degustar el bon granit que amaga. Vies per tots els gustos i estils, totes elles amb el denominador comú d'un paisatge d'alta muntanya, tranquil·litat assegurada i aproximacions no massa llargues si establim la nostra base al refugi. La Mireia aprofita un estimulants esperó situat davant el refugi per traçar un itinerari curt però prou intens. En la nostra ressenya proposem entrar per la via de la dreta (Ozú que caló), aprofitant d'aquesta manera una placa inclinada força llaminera. Tot i que la via es troba equipada un petit joc de friends pot anar bé per protegir trams on les assegurances allunyen.

- Via: Mireia
- Zona: Pic de la Colomina – Sector Can Sat
- Dificultat: 6a (MD)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 85 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada amb espits i algun clau
- Material: 7 cintes exprés i opcionalment un petit joc de friends
- Orientació: Sud-est
- Valoració:***

Aproximació:

Des de la Pobla de Segur prenem la carretera direcció Pont de Suert. Quan arribem a Senterada ens desviem a la dreta cap a la Vall Fosca. Seguim la carretera fins que arribem a l'embassament de Sallent. Durant els mesos de juliol, agost i setembre, podem prendre el telefèric (9 del matí) que ens deixa a l'estació superior, en cas contrari pujarem a peu per un camí indicat en forta pendent (45 minuts). Des d'allí prenem un corriol (indicat) que es dirigeix al refugi de La Colomina (45 minuts). Des del refugi l'esperó és ben visible. Prenem un GR fins que siguem a l'alçada de l'esperó, en aquest punt deixem el camí i pugem per entre el caos de blocs fins al peu de via (30 minuts des del refugi).

L1(V)

Com hem comentat, la primera tirada la comencem des de la via 'Ozú que caló', situada a la dreta de l'inici de la 'Mireia' quasi al punt més baix de la placa. Són uns primers metres força divertits, sobre una placa inclinada on haurem de jugar amb l'adherència i unes extraordinàries protuberàncies que afloren del granit com bolets. Un cop arribem al fil de l'esperó flanquegem cap a l'esquerra per anar a buscar la via 'Mireia'. El flanqueig és senzill i ens deixa aprop de l'extrem esquerra de la paret. A partir d'aquest punt hem de tirar recte amunt, confiant en trobar el següent espit. Són uns metres prou verticals i divertits, amb presa generosa. La reunió la fem en una petita lleixa i és prou còmoda. 45 metres.

L2(6a)

Sortim de la reunió un pèl a l'esquerra per de seguida tirar recte amunt fins situar-nos sota un sostre. El superem per la banda esquerra, amb un pas bastant bèstia de braços. Un cop a sobre quedem a una petita vira, flanquegem un metre a la dreta i superem un ressalt bastant atlètic, que tot i no ser difícil no podem errar, donat que la caiguda seria

llarga i lletja. Un cop superat aquest pas, que és el tram psicològic de la via, seguim amunt, zigzaguejant i trobant sempre el cantell més bo. A la darrera part anem cap a la dreta per entrar a la reunió. 40 metres.

Descens:

Fem un ràpel a la primera reunió de 'Ozú que caló' i d'allí un altre fins a peu de via.

El que més m'ha agradat:

- Bona roca.
- Variada pels poc metres que té.
- Bona opció per combinar-la amb altres vies de la zona.

El que no m'ha agradat tant:

- Assegurances castigades pel clima... I són espits.